Ἐπιτ... ἑορτὴ χαρᾶς τῶν ὀρφανῶν τὴν 17.2.1946

Ἀγαπητὰ παιδιά. Ἡ Ε.Π.Ο.Ν. μέσα στὸ πολύπλοκον ἐξανθρωπιστικόν της πρόγραμμα, ἔβαλε σὰν βασικό ... τὴν χαρὰν τοῦ παιδιοῦ γενικά, ἀλλὰ πιὸ κυρίως τῶν παιδιῶν ποὺ δὲν ἔχουν τὰ μέσα νὰ τὴν ἀπολαύσουν καὶ τὰ σπίτια, μὲ μιὰ λαχτάρα, μ' ἕνα ἀκατανίκητο πόθο — ποὺ φυσικὰ μεταφέρονται σὲ μᾶς — θέλουσιν(?) τὰ φτωχόπαιδα νὰ ἀπολαμβάνουν. Γι' αὐτὸ ὀργάνωσαν τὴν σημερινὴν παιδικὴν ἑορτήν, τὸ δικόν αὐτὸ ἐπιγνώσμα(?) καὶ κάλεσαν ~~ὅλα~~ γενικὰ ὅλα τὰ παιδιὰ τῶν συμπολιτῶν μας, μὲ μιὰ ἄδολον καὶ ἀνυστερόβουλον προσπάθειαν, μ' ἕνα ἁγνὸ καὶ εὐγενῆ πόθο, ν' αἰσθανθοῦνε μιὰ ὥρα χαρᾶς, ἀγάπης, γνωριμίας καὶ συναδελφώσεως μαζί, χωρὶς διαιρέσεως καὶ διακρίσεως πλουσίου ἢ πτωχοῦ, νικητοῦ(?) ἢ ἀντιπάλου. Ἔλεγα μετὰ τὸ σκληρὸν κτύπημα τῆς μοίρας μου, μετὰ τὸν μεγάλον μου πόνον, ὅτι τίποτε πιὰ στὸν κόσμον, δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ μ' εὐχαριστήσῃ, νὰ μὲ συγκινήσῃ.

Κι' ὅμως γελάστηκα.

Σήμερον, μέσα στὸν ἱερὸν αὐτὸν χῶρον, ἀπὸ τὴν παρουσίαν σας, ὕστερα ἀπὸ τὴν ζωγραφισμένην ἀγγελικήν σας μορφήν, ἀπὸ τὰ καθαρὰ ἁγνά σας γέλοια, ἀπὸ τὴν καταφανῆ χαρὰ τῆς ψυχῆς σας, ἐξαγνίζομαι κι' ἐγώ, γίνομαι σὰν κι' ἐσᾶς, αἰσθάνομαι μιὰ ἱερὰν συγκίνησιν, μιὰ ὑπερτάτην χαράν.

Μαζὶ μὲ τὴν χαρὰν ποὺ παίρνετε ἀπὸ τὴν γιορτὴν αὐτήν, θέλω, τὸ μικρὸ νὰ πάρετε

καί μερικάς ~~μου~~ παιδικάς μου αναμνήσεις ξεχασμένας από μέσα από τήν εξαγνισμένην, αιωνίαν τήν σεμνήν καρδιά μου. Νά σέβεσθε τούς γονείς σας, πού σάς γέννησαν καί μέ κόπους, πόνους, στερήσεις, λαχτάρες, πάθη σάς αναθρέφουν, σάς δίδουν τά εφόδια τού μελλοντικού βίου σας. Νά είσθε εργατικοί καί όχι τεμπέληδες, νά βοηθάτε τούς γονείς σας στίς δουλειές των. Ένα μικρό σου βοήθημα στήν δουλειά τού πατέρα σου, τού φέρει μεγάλην ψυχικήν, σωματικήν ανακούφισιν. Σύ τό κορίτσι στό σπίτι νά βοηθάς, όσον μπορείς, τήν κουρασμένην μάννα σου, στίς βαρειές, κουραστικές δουλειές τού σπιτιού σας. Βάζε τραπέζι, σκούπιζε, ξεσκόνιζε καί βάνε τό κάθε πράγμα στήν θέσιν του καί κύτταξε μέ τρόπον τήν μάννα σου, θά δής μέ πόσην χαράν, ευχαρίστησιν σέ παρακολουθεί. Ευχή γονιού αγόραζε, στά βουνά κατοίκαε. Μιά φορά ρώτησαν ένα πώς τά βγάζει μέ τήν δουλειά του. Δόξα σοι ο Θεός απαντά. Μ' αυτά πού κερδίζω πληρώνω τό χρέος, ~~[illegible]~~ μού [illegible] καί μού μένουν, αποταμιεύω γιά τά γεράματά μου. Καί εξηγείται εις επανερώτησιν. Τρέφω τούς γέροντας κι' αδύναμους γονείς μου γιατί είναι χρέος μου καί έτσι τό ξεπληρώνω. Τρέφω τά παιδιά μου, τά χρεώνω γιά νά μού βρεθούν κι' αυτά στά γεράματά μου.

Νά αγαπάτε τ' αδέλφια σας γιατί αυτά ταχειά θά σάς βρεθούν στίς χαρές, στίς λύπες σας. Αδελφός είναι αυτός λέγει μιά παροιμία. Καί άλλη. Τό αίμα νερό δέν γίνεται, άν γίνη δέν πίνεται

νά τιμᾶτε καί νά σέβεσθε τούς δασκάλους σας, γιατί κι' αὐτοί εἶναι πνευματικοί γονεῖς σας. Ἀπό τούς γονεῖς σας πήρατε τήν ζωήν, ἀλλ' ἀπό τούς δασκάλους σας πήρετε μιά ἄλλην πολύ μεγάλην, πολύ καλήν ζωήν. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἔλεγε πώς ἀπό τούς γονεῖς του ἔλαβε αὐτήν τήν ζωήν, ἀλλά στό δάσκαλο, στό σοφό Ἀριστοτέλη χρωστοῦσε τήν καλήν ζωήν. Νά εἶσθε πρόθυμοι κι ἐπιμελεῖς στά μαθήματά σας. Ποτέ νά μή βγαίνετε σέ περίπατο ἤ σέ παιχνίδια, ἐάν δέν ἔχετε μελετήσει. Πρό παντός νά εἶσθε προσεκτικοί κατά τάς παραδόσεις τῶν δασκάλων σας, διότι πιό καλλίτερα ἐννοοῦνται τά μαθήματα τότε παρά τά ἀποστηθισμένα διαβάσματα.

Νά μή πατῆτε ποτέ στούς δρόμους, μέσα στά ἀποχρέμματα τῶν διαβατῶν, γιατί γίνεσθε ἐφόδια στῆς [illegible] [illegible], ὑπάρχει ὁ φόβος νά τούς μολύνετε ἢ ὅλους τούς δίδετε τό δικαίωμα νά σᾶς ὑβρίσουν, νά σᾶς ποῦν κακοαναθρεμμένους, ἀκόμα δέ ὑπάρχει κι ὁ κίνδυνος νά σκοτωθῆτε ἀπό αὐτοκίνητον ἤ ἄλλον τροχοφόρον μέσον.

Τό κάπνισμα εἶναι ἕνα ὀλέθριον συνήθειον καί δηλητηριάζει [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ ὀργανισμοῦ μας στήν ἐπίδρασιν τῆς νικοτίνης πού ἀργά ἀλλά σταθερά μᾶς φέρει εἰς [illegible] ἀποχαύνωσιν πού νά δυσκολευώμεθα στό διάβασμα, νά βήχωμεν ἐνοχλητικά, νά μή ἔχωμεν ὄρεξιν φαγητοῦ, νά βγάζωμεν μιά ἀποκρουστική βαρειά τσιγαρίλαν, καί ἡ διαρκής χαλάρωσιν ἤ [illegible] ταπείνωσιν καί γιά τήν ἀπόκτη-

5 ΟΛ

σιν ἑνός τσιγάρου, δέν ἐντρεπόμεθα νά μαζεύωμεν ἀπό τόν δρόμον ἀποτσίγαρα, πού ποιός ξεύρει ἀπό ποιό στόμα ἔχει ριφθῆ, ἴσως μικρόβια ἔχουν προσκολληθῆ ἐπάνω του, καί δέν διστάζομεν νά ἐκμεταλλεύωμεν τήν ἀνθρωπιάν μας, τόν ἀνδρισμόν μας, τήν τιμήν μας κάποιαν φοράν. Βλέπεις στόν δρόμον ἕνα γεροντάκι ~~παιδί~~ κακοντυμένο, ἤ βρωμερόν ἀπό τήν ἀμέλεια παιδί, καί ἐκεῖ μέσα στήν πονεμένην καρδιά σου, ἀρχίζει νά γεννᾶται μιά λύπη, τό βλέπεις νά ζητιανεύῃ [illegible] μπροστά σου, μ' ἕνα τσιγάρο στά δυό δάκτυλα, νά σοῦ κόβῃ τόν δρόμον σου ντροπιασμένο ἤ νά σοῦ λέγῃ χωρίς ντροπή «κύριε δός μου τήν φωτιά σου..» Δυστυχισμένο, ἀλλά ἤ ἄτακτο παιδί! Ποιός ἀπό τά χρήματα πού δαπανᾶ ἕνα ζωηρόν [illegible], σέ μιά βραδιά, εἰς [illegible] καταστροφή τοῦ σώματός σου, δέν θά [illegible] γιά [illegible] τοῦ κορμιοῦ σου, γιά ἀναγκαῖα [illegible] σας; [illegible] ἀπ' [illegible]. Δυστυχισμένη μάννα, χήρα [illegible] [illegible] οἰκογενείας, καί [illegible] μέ τήν δουλειά τῶν δυό της χεριῶν ἤ ἀπό μιά [illegible] πού τῆς ἄφησε ὁ ἄνδρας της, νά θρέψῃ τήν οἰκογένειάν της, μικρά παιδιά, καί τό παιδί της, ἕνας [illegible], [illegible] ἐπάνω, φθάνει στήν ἄκρον [illegible], στήν [illegible] ἀσέβειαν, νά δέρνῃ τήν μάννα του, ἀπ' [illegible] μου, τήν μάνναν του, γιά νά τῆς [illegible] λίγα χρήματα, νά πάρῃ τσιγάρα. Βλέπετε καί καταλάβατε ἕνα ἄμυαλο δυστυχισμένο παιδί, ἀπό μιά [illegible] συνήθειαν, ἀπό [illegible];

Ἡ τιμία ἐργασία δὲν ἔχει ἐντροπὴ γιατὶ εἶναι μητέρα κάθε εὐλογίας, ὅπως ἡ ἀργία εἶναι μητέρα κάθε ~~[illegible]~~ κακίας.

Νὰ ἔχετε ἀγάπη μεταξύ σας. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ μεγαλύτερα εὐλογία, τὸ πολυτιμότερον δῶρον ποὺ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ γι' αὐτὸ ὁ Χριστός μας μετὰ τὴν ἀνάστασίν του ποὺ παρουσιάσθηκε στοὺς μαθητάς του, τοὺς χαιρέτησε μὲ τὸ „Εἰρήνη Ὑμῖν" Διατηρεῖτε γιὰ πάντα μεταξύ σας, γιατὶ αὐτὸ γίνεται τὰς διαιρέσεις ἢ τὰ μίση ~~μεταξύ σας~~.

Τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν φρονημάτων τῶν γονιῶν των ἀποκτοῦν, κατὰ τὸ πλεῖστον, τὰς ἰδέας πολιτικὰς ἢ κοινωνικὰς πεποιθήσεις καὶ γι' αὐτό τὰς ἐνδυναμώνουν στὸ ἔμπρακτο καὶ μὲ φανερὸν μῖσος κατὰ τῶν ἀντιφρονούντων συναγωνιστῶν. Αὐτό τὸ παιδιά μου ἐπιδρᾶ πολὺ κακά, πολὺ ἄσχημα στὴν μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος σας γιὰ τὴν ἀνδρικὴν ἢ γεροντικὴν περίοδον σας. Σὰν μάθη ὅμως στὰ [illegible] κακά, [illegible], μένει γιὰ πάντα. Σὰν γεμίσης μέσα τὴν ψυχή σου μὲ μίση, μὲ πονηριές, μὲ κακίες, δὲν μένει πλέον τόπος νὰ ἐνσταλάξῃ μέσα ἕνα ἀπόσταγμα ἀγάπης γενναιοψυχίας. Καὶ ἔτσι περνᾶς τὸν πρόσκαιρον βίον σου ἀνήσυχα, τυραννικά. Ὅσον ἁγνὴ ἢ ὡραία, ὅσο ξάστερη καὶ καθαρὴ κι' ἂν εἶναι μιὰ ἰδέα, ἕνας σκοπός, ποὺ τὸν ρίξῃ ἕνα [illegible] σου στὸ μέσον, δὲν σοῦ [illegible] τὸ [illegible], νὰ [illegible] παραπονιέσαι καὶ πονηρίες — γιατὶ κρίνεις εἰς τῶν ἰδίων τὰ ἀγαθά — ἢ ἀρχίζεις νὰ ὑποσκάπτῃς ὕπουλα ἢ [illegible] [illegible]-

μένης ἐνέργειας. Λέγω αὐτά μέ λύπην μου γιατ' ἔχω πρόσφατο παράδειγμα στήν κοινωνίαν μας.
Συνοικήσαντα πρόσωπα, μέ ἀγαθάς προθέσεις ἐντίμως ἤ μέ ὡρισμένον σύστημα κατέληξαν εἰς τήν δυσάρεστον ἀπόφασιν νά προστατεύσουν τήν νεαράν μας ἀπό τούς μεγάλους κακούς κινδύνους πού τήν σχηματισμένην ἤ ἐπιφέρουν ἀσφαλῶς στόν γρηγορώτερον τήν καταστροφήν. Ἀπόφασις τραγική, ἀνθρωπιστική πού δέν μπορεῖ κανείς νά τήν κατακρίνῃ. Καί ὅμως εὑρέθησαν ἄνθρωποι πού νομίζουν τούς ἑαυτούς των μορφωμένους, πού κακίζουν ἀναξίως ἀξιώματα ἤ γελοιωδῶς διαρρηγνύουν τά ἱμάτια των καί κρούουν δαιμονιωδῶς τόν κώδωνα δῆθεν τοῦ κινδύνου ἤ ἐγκληματικά φωνάζουν. Πρός Θεοῦ μή ἀκούετε τούς ἐγκληματίας αὐτούς ἀνθρώπους. Θέλουν νά κάμουν κομμουνιστάς τά παιδιά σας. Νά διδάξουν τόν ἀθεϊσμόν, νά καταστρέψουν τήν Πατρίδα, νά διαφθείρουν τήν οἰκογένειαν. Καί ποιοί παρακαλοῦν τά ξένα αὐτά;
Κεῖνοι πού ποτέ δέν πατοῦν στήν ἐκκλησίαν, δέν κάνουν σταυρόν, δέν προσκυνοῦν εἰκόνας δέν σέβονται ἱερεῖς. Φέρουν τ' ὄνομα τοῦ χριστιανοῦ σάν κοσμικό φόρεμα. Κεῖνοι πού ποτέ δέν ἐπροσπάθησαν νά ὑποστηρίξουν τήν Πατρίδα, τήν Ἐλευθερίαν. Τ' ὄνομα Πατρίδα τό ἔχουν στό στόμα των, γιά νά τό πουλάζουν δόλωμα ὅταν θέλουν νά ἐξυπηρετήσουν τούς ταπεινούς σκοπούς των. Κεῖνοι πού ποτέ δέν ἐσεβάσθησαν τήν οἰκογένειαν, δέν ἐτίμησαν τήν κοινωνίαν. Πάλι λέγουν ὅτι μέ τό χρῆμα των, ὅλα τά ποδοπατοῦν στίς λάσπες ἤ μέ τό χρῆμα των πάλιν ὅλα τά ωχένουν.

πάσα ἡ ἱερατική κοινωνία. Ἴσα με πότε θά κοιμηθοῦμε! Τό ἀθῶον αἷμα τῶν παιδιῶν μας ποῦ χύσατε μέ τίς ἄδικες προδοσίες σας, γιά νά χορτάσετε θά σᾶς κρίνῃ, καί θ' ἀναζητηθῇ, ὄχι ἀπό σᾶς, ἀλλ' ἀπό τό ἁγνό ἐκεῖνο αἷμα, μιά νέα γενή ποῦ θά ζήσῃ εἰρηνικά ζυμωμένα κατά τούς κανόνας τοῦ Χριστοῦ μας. Σᾶς ζητῶ συγγνώμην γιατί ἡ γλῶσσα μου καί ὁ πόνος μου μ' ἔκαμαν νά παραστρατήσω τοῦ κυρίου σκοποῦ μου. Παιδιά μου τήν ἐκκλησία ν' ἀγαπᾶτε. Ἡ ἐκκλησία εἶναι σπίτι τοῦ Θεοῦ, μέσα στό ὁποῖο ἐξαγνίζονται αἱ ψυχαί δικαίων καί ἁμαρτωλῶν. Κάποτε κλέφτες μπῆκαν μέσα στό ἱερόν, γιά νά κλέψουν σκεύη τῆς ἐκκλησίας. Γιά μιά καντήλα ποῦ κρέμεται ψηλά κι δέν τήν ἔφθαναν σκέφθηκε ὁ ἕνας εἰς τόν ἄλλον, ποῦ τόλεγε πώς εἶναι ἁμαρτία νά πατήσῃ σ' ἅγιο βῆμα, κάνε πρῶτα τόν σταυρόν σου καί πάτα μέ καθαρή καρδιά. Μέσα στήν ἐκκλησία δέν ἀκοῦμε ἄναρθρες κραυγές, βαρειές βλασφημίες, κουδουνισμούς καί ὕβρεις, κουρασμένες κουβέντες τῆς δουλειᾶς, αἰσχρές πολιτικολογίες, τεχνικές κακολογίες καί ψεύτικες μυθώδεις διηγήσεις. Ἀκούομεν μέ ἁρμονικήν ἤ δίχως μουσικήν νά ψάλλονται ἄσματα θρησκευτικά καθαρῶς, ν' ἀναπέμπονται εὐχαριστίαι καί δεήσεις εἰς τόν Θεόν, καί ν' ἀπαγγέλλωνται διδασκαλίαι εἰρήνης καί ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ μας, ποῦ ἐκεῖνοι ποῦ τά κρατοῦν τούς ἐξαγνίζουν, τούς ἐξυψώνουν καί τούς καθιστοῦν κτῆμα τῶν ἀγγέλων. Ἀρκοῦμαι εἰς τά ὀλίγα αὐτά καί εὔχομαι εἰς τόν πανάγαθον Θεόν αἱ ὀλίγαι αὗται παραινέσεις μου νά εὕρουν γόνιμον ἔδαφος εἰς τάς ἁπαλάς ψυχάς σας.

17-2-1946

Ἰ. Καραγι[illegible]